

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til fru Ida Jørgensen, og så er det fru Line Barfod som ordfører.

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne først gentage, som jeg jævnligt gør, at det er fuldstændig urimeligt med den korte høringsfrist, der har været. Det er sendt i høring den 29. oktober med halvanden uges høringsfrist. Østre Landsret bemærker i deres hørings svar, at med så kort høringsfrist har de ikke nogen mulighed for seriøst at behandle forslaget. Når man har sendt det i høring den 29. oktober og først har en førstebehandling her i Folketinget i januar, så burde der have været mulighed for at give en ordentlig høringsfrist. Der er ingen som helst begrundelse for, at det skulle gå så utrolig stærkt med det forslag.

Kl. 14.20

Når det er sagt, så til selve indholdet i forslaget, hvor vi har den samme holdning, som vi havde, da vi behandlede Socialdemokraternes lovforslag sidste år, nemlig at vi er enige i intentionerne, men at vi, som det også er fremkommet i debatten i dag, har den samme bekymring, som Socialdemokraterne også giver udtryk for i dag: Hvad sker der med familien, hvis man stopper ydelserne til den ene i familien? Det synes vi er meget vigtigt at få ordentligt belyst under udvalgsarbejdet, før vi tager endelig stilling til, hvad vi mener om det her forslag.

Det andet, jeg vil sige, er, at da vi behandlede Socialdemokraternes forslag sidste år, havde jeg for en sjælden gangs skyld lejlighed til at sige, at jeg var enig med fru Charlotte Dyremose, fordi fru Charlotte Dyremose på det tidspunkt holdt fast i retsprincippet om, at folk er uskyldige, indtil det modsatte er bevist, og derfor skulle man passe på med, hvad man gjorde, indtil folk var fundet skyldige.

Det synes jeg stadig er et vigtigt princip at holde fast i, og derfor synes jeg, der er god grund til det, som Advokatrådet påpeger, og som fru Ida Jørgensen også var inde på i sin ordførertale, at som minimum i de situationer, som det her forslag lægger op til, hvor man altså taler om folk, som ikke er dømt – vi taler om folk, der ikke er dømt skyldige – må der altså have været en dommer inde at kigge på, om grundlaget for varetægtsfængsling er til stede. Det er der, hvis de er varetægtsfængslet og så er flygtet, og det er der også, hvis der er udstedt en fængslingskendelse fra en domstol, men så er der den tredje gruppe tilfælde, hvor det altså bare er politiet,

der formoder, at folk er flygtet, og ikke behøver at gå til domstolene først for at få en kendelse om varetægtsfængsling.

Det mener vi altså vi skal ind og have ændret, sådan at der skal være en dommer, der har set på det. Så mange sager er der jo heller ikke af denne her slags, at det ville være en kæmpebelastning af domstolene. Det burde være muligt at sikre, at det retsgrundlag er på plads.

Når jeg er lidt bekymret, så er det, fordi man kunne forestille sig, at i situationer, hvor politiet er presset, gjorde de måske ikke helt så meget for at finde folk.

Konkret har jeg set det med dem, der skal inddrive gæld. Det er jo så ikke politiet, det er pantefogederne. Men der har været eksempler i København, når de ikke kunne få folk til at møde op for at diskutere, hvordan de skulle afvikle deres gæld, hvor de så stoppede deres konstanthjælp, for så var de sikre på, at de kom til mødet. Det er hamrende ulovligt, men det skete alligevel, og jeg kunne være bekymret for, at hvis man giver denne her mulighed, så kunne vi risikere, at det samme kom til at ske i nogle tilfælde, og derfor vil jeg gerne have, at vi sikrer, at der kommer en domstol ind over.

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Tove Videbæk som ordfører.

Tove Videbæk (KD):

Ja, det kan virke meget stødende, at personer, der er efterlyst for grove lovovertrædelser, uhindret kan få udbetalt social pension fra Danmark. Det er Kristendemokraterne helt enige med regeringen i. På den anden side mener vi jo her i Danmark, at så længe et menneske ikke er dømt, regnes dette menneske for uskyldigt.

En sigtelse er i sig selv jo intet bevis for, at vedkommende er skyldig i den påståede lovovertrædelse. Dog ved vi jo også, at en politiefterlysning af en person kun foretages, når der er særlig bestyrket mistanke om, at personen har begået en lovovertrædelse, der efter loven kan medføre fængsel i minimum 1 år og 6 måneder.

Vi ville egentlig godt have, at det, som er blevet nævnt her tidligere, kom med i loven, at der blev taget hensyn til Advokatrådets hørings svar, hvori de slår til lyd for, at det altid bør være sådan, at en dommer skal have taget stilling til mistankegrundlaget, så det ikke alene er politiet, der skal vurdere en sag.

Det bedste ville være, at politiet i disse sager anmoder retten om en fængslingskendelse. Det